

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága felperesnek a dr. Molnár Éva ügyvéd által képviselt alperes ellen elmaradt illetmény és anyagi juttatások iránt a Pécsi Munkaügyi Bíróságnál 8.M.894/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.20.036/2008/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2008. szeptember 10. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.20.036/2008/5. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 35.000 /harmincötezer/ forint és 7.000 /hétezer/ forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Pécsi Munkaügyi Bíróság 8.M.894/2007/9. számú ítéletével kötelezte az alperest 136.350 forint és annak kamata megfizetésére utazási költségtérítés, 294.000 forint szabadságmegváltás, 29.167 forint és annak kamata ruházati költségtérítés megtérítésére, egyebekben a keresetet elutasította, és a felperes perköltség viseléséről határozott.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2003. január 1-jétől állt köztisztviselői jogviszonyban az alperesi önkormányzat polgármesteri hivatalánál aljegyzői beosztásban. Kinevezésének feltételeire és köztisztviselői jogviszonyának tartalmára a Ktv. rendelkezései voltak irányadók. 2005. május 31-én az alperes címzetes főjegyzője intézkedésével a

felperest ugyanezen naptól a munkavégzéstől eltiltotta azon indokolással, miszerint a Ktv. 22/A. § (14) bekezdése értelmében, ha a köztisztviselő vagyonyilatkozatában szándékosan a valóságnak meg nem felelő lényeges adatot, tényt közöl, közszolgálati viszonyát azonnal hatállyal a törvény erejénél fogva meg kell szüntetni.

A felperes a munkáltató intézkedését sérelmezve eljárást kezdeményezett, amelynek következményeként az alperesi önkormányzat képviselő-testülete határozatával módosította a felperes által támadott határozatát, és megállapította, hogy a felperes közszolgálati jogviszonya a Ktv. 15. § (1) bekezdés c) pontja, és 22/A. § (14) bekezdése alapján a törvény erejénél fogva 2005. május 30-án szűnt meg.

A felperes többször módosított keresetében hétvégi hazautazás költségeinek megtérítésére, ki nem adott szabadság és ruházati költségtérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. További kereseti követelése helyettesítési díj megfizetésére irányult, a 2003. október 1-jétől 2004. június 30-áig terjedő időszak vonatkozásában, amire illetménye 35%-át, vagyis 455.000 forintot és késedelmi kamatát kérte. Ezen túlmenően az alperes kötelezését kérte a törvénysértően megállapított aljegyzői illetmény havi 40%-al történő kiegészítésére, az egyenlő munkáért egyenlő bér alapelveinek figyelembevételével összesen 3.200.0000 forint összegben.

A munkaügyi bíróság megállapította, hogy az alperes jegyzőjének kellett volna a felperes vonatkozásában a helyettesítést elrendelni, ilyen intézkedés nem történt, B. G. kiemelt feladata megegyezett a felperes kiemelt feladatával a pályázati figyelő rendszer tanulmányozásával. Mindebből következően a Ktv. 49/B. § (3) bekezdése szerint a felperes munkaköri kötelezettségére tekintettel B. G. távollétének idejére helyettesítés nem volt megállapítható. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az alperesnél a felperes illetményének meghatározása a képviselő-testület döntése alapján történt 2003. január 1-jétől kezdődően. Kinevezésekor az illetményét elfogadta, azt keresettel nem támadta. A bíróság a felperes illetményének megállapításával kapcsolatban jogszabálysértést nem állapított meg, az előterjesztett 40%-os illetmény-kiegészítésre vonatkozó keresetet megalapozatlannak találta. Álláspontja szerint a felperes alaptalanul sérelmezte az esélyegyenlőség, illetve az Alkotmány 70/A. § (1) és (2) bekezdésének megsértését is.

A felperes fellebbezése és az alperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.20.036/2008/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyta, és a felperest 60.000 forint perköltség fizetésére kötelezte.

A jogerős ítélet kifejtette, hogy munkaköri leírása szerint a felperes mint aljegyző feladatainak részét képezte a Pályázati Figyelő rendszeres tanulmányozása, valamennyi az önkormányzatot érintő pályázati lehetőség megtárgyalása a polgármesterrel és a jegyzővel, valamint a testület részére történő előterjesztése és támogató döntés esetén a pályázatok elkészítése és felterjesztése. Ebből következően alappal vonta le azt a következtetést a munkaügyi bíróság, hogy a felperesnek az általa követelt helyettesítési díj a Ktv. 49/B. §-ában írt törvényi feltételek megvalósulása hiányában nem járt. A felperes álláspontjával szemben az alperes illetményének megállapítása során nem sértette meg az Mt. 4. §-ában, illetve az Mt. 5. §-ában foglaltakat, figyelemmel a 142/A. § (1) és (2) bekezdésében rögzítettekre. A Város Önkormányzatának rendelete sem vonatkozott a felperesre, akinek illetményét a Ktv. 45. § (4) bekezdése értelmében összegszerűen kellett megállapítani, mert a 44/A. §, amelyen a rendelet alapul, az ő vonatkozásában nem alkalmazandó.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte az alperes kötelezését a 2003. október 1-jétől 2004. június 30-áig terjedő időszakra helyettesített munkakör illetménye 35%-ának és késedelmi kamatának megfizetésére kötelezni. Kérte továbbá, hogy a Legfelsőbb Bíróság kötelezze az alperest 2003. január 1-jétől az elmaradt aljegyzői illetmények

30%-al emelt összegének, és ennek késedelmi kamatainak megfizetésére, perköltség viselés mellett.

A felperes felülvizsgálati kérelme szerint, mivel a munkavégzésre történő utasítások szóban történtek, így a helyettesítési díj megállapítása elmaradt. A perben bebizonyosodott, hogy 2003. október 1-jétől 2004. június 30-áig a távollévő pályázatiíró munkaköre nem volt betöltve, a feladat teljesítése megtörtént, és az is igazolást nyert, hogy ezt a tevékenységet aljegyzőként a felperes teljesítette. További hivatkozása szerint az aljegyző munkajogi státusza a jegyzőjével azonos, és az eltérő díjazással az Mt. 5. §-ának (1) bekezdésében foglalt egyenlő bánásmód követelménye sérült. A felperes álláspontja szerint nincs ésszerű indoka jegyző és aljegyző közötti különbségtételnek, ha figyelembe vesszük a szakmai felkészültséget és a végzett munkát. A felülvizsgálati kérelem utal az Önkormányzat rendeletének megsértésére is.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között

vizsgálhatja felül (Pp. 275. § (2) bekezdés), ezért nem érintette a jogerős ítélet utazási költségtérítésre vonatkozó megállapításait.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem alapos.

Az eljáró bíróságok helytállónan állapították meg, hogy a felperes munkaköri leírására is figyelemmel a pályázati ügyek intézése körében a helyettesítés elrendelésére az alperes jegyzője volt jogosult. Ilyen intézkedés részéről azonban nem történt, a felperes kiemelt munkaköri kötelezettsége volt a pályázatok figyelemmel kísérése, azok összeállítása, így B. G. távollétének idejére sem volt megállapítható, hogy a munkatárs feladatait a felperes látta volna el. A Ktv. 49/B. § (3) bekezdés szerint sem jár helyettesítési díj, ha a helyettesítés a vezető munkaköri kötelezettsége. A felperes feladatát képezte a pályázatok elkészítése, illetve felterjesztése, így alaptalan azon érvelése, hogy pályázatírói munkakört töltött be, amely egyébként a gyes-en lévő munkatársa feladatát képezte. Ebből következően helytállónan állapították meg a bíróságok, hogy a felperes részére helyettesítés elrendelése szóban sem történt, így az ezen a jogcímen előterjesztett követelése megalapozatlan volt.

Ugyancsak helytállónan állapította meg a másodfokú bíróság az ítéletében, hogy a képviselő-testület a felperes aljegyzővé történő kinevezésekor helyesen döntött az illetmény mértékéről, az megfelelt a Ktv. 45. § (4) bekezdésében foglaltaknak.

Utalva a 2003. évi CXXV. törvény 21. § b) pontjában rögzítettekre, a jegyző és az aljegyző illetményének összege között fennálló különbség a két vezetői tisztség eltéréséből, az ahhoz kapcsolódó felelősség és alá- fölérendeltségi viszony jellegéből adódik. Így nem állítható, hogy a két munkajogi státusz azonos lenne. Helyesen mutattak rá a bíróságok, hogy a közszolgálati jogviszonyban a vezetői beosztás szintje határozza meg az alapilletmény mértékét és ettől érvényesen eltérni nem lehet. Így a jogvita eldöntése szempontjából nem vizsgálható a szakmai felkészültség, illetőleg a végzett munka színvonala.

A fent kifejtettek alapján a munkáltató részéről jogszabálysértés nem volt megállapítható, ezért megalapozatlanul hivatkozott a felperes az Mt. 5. §-ában, illetve az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében foglaltak megsértésére, továbbá a Város Önkormányzat rendeletének jogsértő alkalmazására.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal érintett körben hatályában fenntartotta, egyebekben nem érintette.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. szeptember 10.

***Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné
dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika
s.k. bíró***

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő